

Nr 53.

Uppläst och godkänd i första kammaren den 2 mars 1914.

» » » » andra kammaren den 2 mars 1914.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckt motion om gratifikation åt professorn Gustav Sundbärg.

(Statsutskottets utlåtande nr 14.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har föreslagits, att riksdagen måtte bevilja 6,000 kronor såsom gratifikation åt professorn Gustav Sundbärg för hans på offentligt uppdrag utförda utredning om emigrationen.

Riksdagen anser det väl vara förenat med vissa betänkligheter, att staten beviljar gratifikation för ett av en statstjänsteman mot särskilt arvode utfört arbete. Riksdagen har emellertid funnit, att de i detta fall föreliggande omständigheterna äro av den säregna art, att riksdagen icke ansett sig böra av dessa betänkligheter låta sig avhållas från att bifalla motionen.

Den av professor Sundbärg verkställda utredningen av emigrationsfrågan har allmänt erkänts äga mycket högt värde. Tack vare såväl

utredningens grundlighet som dess mångsidighet har man uti det betänkande och de bilagor därtill, varuti arbetet utmynnat och vilka till väsentlig del äro författade av Sundbärg själv, erhållit ett material av mycket stor betydelse för studiet av vårt lands befolkningsstatistiska, ekonomiska och kulturella historia under de senaste århundradena.

Med utförandet av detta arbete har Sundbärg varit helt sysselsatt i mera än sex års tid. Det arvode han åtnjutit har icke varit större än det, som i regel utgår för fullgörande av kommittéuppdrag. Att Sundbärg erhållit ersättning för mistade avlöningsförmåner har ej heller försatt honom i bättre ställning än varje annan statstjänsteman, som för dylikt uppdrag erhållit tjänstledighet. Under sådana omständigheter måste det författararvode, som kommit Sundbärg till del, anses vara jämförelsevis lågt, vadan riksdagen, såsom ovan antytts, ansett skäligen att någon ytterligare ersättning åt Sundbärg för hans ifrågavarande arbete varder honom beredd. Mot det i sådant hänseende föreslagna beloppet har riksdagen icke haft något att erinra.

På grund av vad sålunda anförts och med hänsyn till att Sundbärgs hälsa under utredningens utförande blivit i hög grad försvagad, vilket i viss mån torde kunna förklaras därav, att Sundbärg under en stor del av utredningstiden icke begagnat sig av det honom lämnade medgivandet att anställa särskild sekreterare, har riksdagen i anledning av förevarande motion på extra stat för år 1915 under sjätte huvudtiteln beviljat ett anslag av 6,000 kronor att utgå till professor Gustav Sundbärg såsom gratifikation för hans på offentligt uppdrag utförda utredning av emigrationsfrågan.

Stockholm den 2 mars 1914.

Med undersåtlig vörndnad:
